

[Bjørn Poulsen]

der er ingen tvivl om, at der skal ske noget på området, hvad angår at nedbringe antallet af kuttere.

Der er forskellige ting i selve lovforslaget, som jeg ikke er helt klar over hvorledes skal forstås, men det er tekniske problemer, det kan vi klare i udvalget. Der er imidlertid en ting, som jeg godt kunne tænke mig at drage ind i debatten, og det er: kunne man ikke få noget mere langsigtet ind i det her ved eventuelt – det er ikke noget, jeg vil lægge mig fast på, det er kun en tanke – at bruge ikke tilskuddet, men den mulighed for en oplægning, der er her, i visse tilfælde som u-landshjælp, men naturligvis en u-landshjælp, der skal lægges oven i det, vi har i dag. Jeg synes, det er spild, at vi eventuelt skal til at hugge nogle fiskerkuttere op, som andre lande og ikke mindst u-landene måske kan bruge. Jeg siger måske, for det er ikke noget, jeg har kunnet gå særlig nøje igennem, men jeg synes, det er en af de ting, man bør tage med ind i betragtningerne, når man kigger på et forslag af denne slags.

Så kommer vi til lovforslag nr. L 164. Da jeg skrev mit betænkingsbidrag her tidligere på året til to andre lovforslag om forskellige tilskud inden for fiskeriet og oplægningstilskuddet, skrev jeg, at det var sidste gang, SF ville være med til det, hvis der ikke snart kom nogle forslag om en endelig løsning. Jeg må sige, at ministeren har vel nok taget mine ord efterrettelig, for efter dette forslag skal folketinget ikke arbejde ret meget med fiskeriet i fremtiden. Det er vel nok den største blankoveksel, der endnu er blevet udskrevet til en minister i dette land, så vidt jeg læser forslaget. Det kan godt være, jeg læser forslaget forkert, men så vidt jeg læser det, så er det vel nok den største blankoveksel, vi endnu har set. Jeg må sige det, som det er: vi kan ikke bare støtte forslaget, som det ligger her. Der skal i hvert fald en hel del ting på bordet med hensyn, til hvorledes dette forslag skal virke, førend SF som sådan kan gå ind for det.

Der er en ting, der undrer mig kolossalt, og det er, at for alle tre love skal ikrafttrædelsestidspunktet bestemmes af ministeren. Jeg ved ikke, om vi skal komme krybende ned til EF på dette område også, men hvis det er tilfældet, så forstår jeg ikke spor af det hele. Disse tre forslag er, så vidt jeg kan se, lavet for at klare de øjeblikkelige problemer,

og skal vi til at krybe ned til EF for at få lov at sætte disse tre lovforslag i gang, så kan jeg ikke se nogen som helst grund til at lave dem. For dernede kan man jo, ligesom vi ser for øjeblikket, garanteret ikke blive enige om noget som helst. Derfor synes jeg ærlig talt, at der bør stå nogle ikrafttrædelsesdatoer på disse tre lovforslag. Det må være et rimeligt krav, at vi her i folketinget er med til at bestemme, hvornår det skal gå i gang det hele.

Vi ved jo alle, at der for øjeblikket foregår – ja, det gør der sådan set altid – forhandlinger i EF om fiskeriet, og vi ved også alle, at de forhandlinger ikke går særlig stærkt. Jeg må indrømme, at jeg er i hvert fald en af dem, der har tabt tålmodigheden. Ikke fordi jeg går op i EF-problematikken som sådan, men jeg anser det bare for at være normale forhandlinger på internationalt plan, og jeg har tabt tålmodigheden. Jeg synes ærlig talt, det er på tide, at Danmark som fiskerination begynder at forhandle med de fiskerinationer, det drejer sig om. Vi ved godt, at vi er et lille land i EF, og vi ved også godt, at modparten først og fremmest er en af de store nationer, nemlig England. Hvis ikke de andre EF-lande, de store lande, virkelig har noget i klemme økonomisk, så er deres støtte altså ikke særlig stor. Det er noget, der siger sig selv. Derfor synes jeg ærlig talt, det snart må være på tide, at vi her i Danmark begynder at forhandle med de lande, det drejer sig om, og ikke bare bliver ved og bliver ved og bliver ved at forhandle nede i EF – og så hele tiden får en måneds fiskeri frigivet og så ellers bare forhandler videre. Jeg synes, det må være på tide, at vi stopper med det cirkus. Nu er fastelavn jo også overstået, så nu kan vi roligt smide maskerne og begynde med det arbejde, der skal i gang.

Jeg ser frem til, at vi vedrørende disse tre forslag får en rimelig udvalgsbehandling. Jeg synes nok, at i hvert fald lovforslag nr. L 164 skal have en meget indgående udvalgsbehandling, inden denne blankoveksel skal skrives, og jeg vil da opfordre til, at man ikke på en eller anden måde søger at presse det igennem. Selv om det første forslag, lovforslag nr. L 162, er noget, vi har set før, så kunne det jo godt være, at de resultater, vi har set indtil nu, gjorde, at der skulle ændres lidt; det fik vi ærlig talt ikke mulighed for sidste gang.